

Det ene tilfælde er, at den tidligere regerings Narkotikaråd, som nu bliver nedlagt, jo på misbrugspolitikken har haft synspunkter, der var i lodret modstrid med den tidligere regering. Det kostede ikke rådet livet. Det synes jeg betegner frihed; det synes jeg betegner frisind.

Derfor forstår jeg ikke, at Venstres ordfører ikke kan forholde sig til en situation, vi faktisk har oplevet tidligere. Har et sådant socialt råd friheden til at kritisere regeringen på konkrete områder, hvor rådet ikke er enig, eller har det det ikke? Det må en Venstremand, der besynger frihed, have overvejet, inden man går med på den her konstruktion.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne følge op på spørgsmålet om, hvem det er, man ikke vil have skal deltage i råd og arbejdsgrupper omkring det sociale arbejde fremover.

Den rapport, vi har drøftet tidligere i dag, og som ministeren også var positiv over for, er udarbejdet af en arbejdsgruppe under Narkotikarådet med deltagelse af forstanderen for Mændenes Hjem, forstanderen for Svenstrupgård, en fuldmægtig fra Socialministeriet, en socialoverlæge fra Københavns Kommune, en læge fra specialinstitutionen på Forchhammersvej, en forstander fra Forchhammersvej, en lektor fra Center for Rusmiddelforskning, et medlem af bestyrelsen for BrugerForeningen, en misbrugskonsulent fra Fredericia Kommune, en kontorchef fra Frederiksborg Amt og så en fra Kirkens Korshær.

Hvem af disse folk må ikke længere deltage i at rådgive regering og Folketing? Og hvilken type folk er det, der gerne må deltage i at rådgive Folketing og regering fremover?

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Til hr. Villy Søvnald vil jeg gerne svare, at som jeg tidligere har nævnt, skal rådet jo både være med- og modspiller i forhold til regeringen. Hr. Villy Søvnald må så også kunne konkludere, at jeg dermed finder det naturligt, at det kommer med forslag, der måske ikke altid stemmer overens med de forslag, som regeringen har fremlagt.

René Skau Björnsson (S):

Som det klart fremgår af det her beslutningsforslag, er vi ikke imod ideen om at oprette et socialt råd. Tværtimod kan det være en måde at sikre en kontinuerlig og nuanceret debat på området med det nødvendige input fra fagligt kyndige. Det er vist vigtigt at få slået fast især med forsiden af Berlingske Tidende fra i dag in mente.

Men det er et drastisk brud på den tradition, vi har haft i Folketinget på det sociale område, når regeringen nu ikke forsøger at gennemføre bred enighed og inddragelse af partierne i Folketinget i forarbejdet for et nyt råd. Det er drønærgeligt, og det er bl.a. derfor, vi nu fremsætter dette forslag om at trække aktstykket tilbage fra Finansudvalget, så vi kan få en lidt bredere diskussion om rådet.

I lighed med andre råd, som fungerer som rådgivende organer for Folketinget, bør et socialt råd også være uafhængigt af regeringen. Hvordan sikrer vi ellers, at den bistand og vejledning, vi får fra rådet, er neutral og upåvirket af en på et givet tidspunkt siddende regering? Jeg tror, det er vigtigt, at de to funktioner at rådgive ministeren og at være de svagestes talerør skilles ad. Det er en uheldig sammenblanding, som medfører, at rådet ikke får den værdi, det ellers kunne have.

Den måde, socialministeren har foreslået at dette råd skulle konstitueres på, er ikke optimal. Det er ikke, fordi vi som princip er imod nytænkning, men lige i forhold til den her situation mener vi, at der bliver overskredet nogle grænser på en måde, som vi ikke finder hensigtsmæssig. Og det er ikke nok, at partierne er blevet bedt om at pege på egnede kandidater.

Hvorfor ikke tage skridtet fuldt ud og lade os få et rigtigt, uafhængigt råd, som er udpeget efter de samme principper som f.eks. Det Økonomiske Råd, som har sit eget sekretariat, og som ikke er afhængigt af os politikere?

Netop i forbindelse med et socialt råd må det være god tone at høre offentligheden og høringsberettigede. Lad os dog overholde det princip og derfor vedtage dette beslutningsforslag i dag.

Vi savner i oplægget også en diskussion af, hvordan det nye råd skal spille sammen med de øvrige foreninger og organisationer, der repræsenterer de svage grupper i Danmark, og som netop har den direkte kontakt til de svage grupper, ligesom vi også savner en klar prioritering af den forebyggende indsats.